

Estimada Mercè - Saps veu que aquella
 lírica no amava pas pel teu interès a
 saber de mi; que, ramitot que sóc, trobo
 molt natural. "Per la dida" no és això,
 sinó utabalar es metges amb iniciatives,
 idees seriats, indirectes agressives, etc etc.

Pel que la al Reglament, no d'estimar-lo,
 aquell que si n'heu estimat-lo, no ho he fet
 mai, ni veu que ni hi ha cap necessitat.
 No penso que ni hi ha veu amb suport-lo
 i complir-lo. La nostra situació és la d'
 aquell que s'ha casat amb una noia me
 navellosa, que el fa del tot feliç, però que té
 "una mica" de sogra.

La Maria em va veure que sepi
 va el consell del teu germanà i a l'aria
 m'ha "per algú que hi entengues. Si quan
 torna no ha ha fet, a qüestió que no la
 desidern reposar fins que ho faci.

Així em vaig passar una tarda molt
 estranya. Era com si delirés, tot adonant-me'n
 perfectament, i sense perdre el control. Però em
 surtien de dins uns impulsos tan baixos que

lim: tot em ditria de delectar la sortia en l'urna
de Jases. Vais cantar inimitat de tangos, triads
de sarsuela que no tenia pas idea de unites,
etc. ~~Des~~ Després rinya recitar. I tot de notes
que surrien en la persona, com si en febe
les dambotes la mera consciencia, notes de
companys d'escola, d'ex clients, de gent
que hauria vist en alguna banda... ha
dita vestida de duquesa de Windsor. Què
se jo quantes coses! era molt ditret. Vais
parlar de coordinar una mica, i a veure si

almenys en podia treure, com una altra vegada,
un poema (una dona de canvi de soums, ara kareli).
No em s'entien més que redolins. "Molt bé que
signis totinaire, - mentre no se't coneixi jaire" "No
et mençis més en senta mans - sense haver-lo na
gat abans". Ara només recordo aquests.

La mi imajina la casa que t'ha
notat el cor. Una casa blanca, d'una via, bastant
Nansa, en una pàgina on hi ha una foto
afirmada de llanques d'arret?

Jes. Per l'ordat

Acabest d'escriure't una, una que em
sentia inspirat, he escrit a) loars.
A qui feres, (c) cator, la la
nots blesis, ja

M.